

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จากการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

5.1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต (X_1) ความเชื่ออำนาจ ในตน (X_2) แรงจูงใจไฟ สัมฤทธิ์ (X_3) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_4) บรรยากาศในชั้นเรียน (X_5) กับความมีวินัยในตนเอง มีค่าอยู่ระหว่าง .179 ถึง .325 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.1.2 ในการสร้างสมการพยากรณ์พบว่า ตัวแปรอิสระที่ถูกเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์เข้าสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ถูกเลือกเข้ามาก่อน คือ บรรยากาศในชั้นเรียน X_5 นำหนักความสำคัญในการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองมากที่สุดรองลงมาคือลักษณะ

มุ่งอนาคต X_1 และความเชื่ออำนาจในตน X_2 มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 1.581, 1.373, .172 ตามลำดับและในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ 1.216 , 1.064 และ .094 ตามลำดับโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .355 มีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 92.6 ประกอบด้วย 3 ปัจจัยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองมากในอันดับที่ 1, 2 และ 3 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ (S.E_{est}) เท่ากับ .328 เลขค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ (a) เท่ากับ 1.461 สามารถสร้างสมการพยากรณ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 2 จากทั้งหมด 5 ปัจจัยมี 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองสามารถเขียนสมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y' = 1.461 + 1.216 X_5 + 1.064 X_1 + .094 X_2$$

สมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{Y'} = 1.581Z_{X_5} + 1.373 X_1 + 0.172Z_{X_2}$$

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน

ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และบรรยากาศ ในชั้นเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ปัจจัยลักษณะมุ่งอนาคต ความเชื่ออำนาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว และบรรยากาศในชั้นเรียน กับความมีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยดังกล่าวมีส่วนที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเกิด ความมีวินัยในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่มีผู้ที่ได้ศึกษามาแล้วของ ฉวีวรรณ ศิริวงศ์ (2553, น. 90), พิมภา กำเนิดผล (2552, น. 113), สุภะรัฐ ยอดบำรุง (2554, น. 42), อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553, น. 98) พรพรม พรคพวก (2550, น. 82)

2. สมการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยบรรยากาศในชั้นเรียน X_5 นำหนักความสำคัญในการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองมากที่สุดรองลงมาคือลักษณะมุ่งอนาคต X_1 และความเชื่ออำนาจในตน X_2 มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 1.581, 1.373, .172 ตามลำดับและในรูปแบบคะแนนดิบเท่ากับ 1.216, 1.064 และ .094 ตามลำดับ ซึ่ง อภิปรายผลแต่ละปัจจัยได้ดังนี้

2.1 บรรยากาศในชั้นเรียน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดในการเป็นตัวแปรพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

สภาพแวดล้อมในห้องเรียนมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเสริมสร้างพัฒนาทางด้านบุคลิกภาพของนักเรียน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มีบรรยากาศอบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนด้วยกันเอง ซึ่งส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมากที่สุด

2.2 ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวแปรร่วมในการพยากรณ์ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่กล้าที่จะแสดงออกของพฤติกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับความมีวินัยในตนเองอย่างไม่อายที่จะกระทำ มีความมั่นใจในตัวเองในการแสดงออกในทางที่ดีงามและถูกต้อง สิ่งที่ได้แสดงออกมาส่งผลให้เกิดเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองได้

2.3 ความเชื่ออำนาจในตน เป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวแปรร่วมในการพยากรณ์ความ มีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ทั้งนี้เพราะอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อเด็กนั้นมากมายพ่อแม่เป็นต้นแบบที่มีชีวิตจริง ที่ผู้สังเกตสามารถปฏิสัมพันธ์หรือสังเกตโดยตรงโดยไม่ต้องผ่านสื่อหรือสัญลักษณ์อื่น ต้นแบบที่มีชีวิตจริงจึงมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเสริมสร้างพฤติกรรมใหม่ จากงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าการที่พ่อแม่ให้การอบรมสั่งสอน ปลูกฝัง และการเป็นต้นแบบที่ดีในการแสดงออกถึงความมีวินัยในตนเองและความประพฤติที่เหมาะสม รวมทั้งการแสดงผลให้ลูกรู้ถึงความเอาใจใส่ความเข้าใจการให้กำลังใจในการแสดงออกของการมีความมีวินัยในตนเองของลูกแต่เด็กก็จะเกิดการเรียนรู้และการเลียนแบบซึมซับเอาแบบอย่างเหล่านั้นเข้าไปในจิตใจด้วยถือเป็นการปลูกฝังความมีวินัยในตนเองได้เป็นอย่างดี

2.4 ปัจจัยที่ไม่ถูกเลือกเข้าสมการพยากรณ์มี 2 ปัจจัย คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสัมพันธ์ในครอบครัว อาจ

เนื่องมาจากมาจากตัวแปรนี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ที่ถูกคัดเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์ จึงเป็นส่วนหนึ่งของตัวแปรพยากรณ์ดังกล่าวด้วย แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรทั้งสองก็ยังคงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารหรือครูผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยและพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความมีวินัยในตนเอง โดยอาจจะจัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะที่เอื้อต่อการเกิดความมีวินัยในตนเอง

1.2 อาจจะนำผลการวิจัยด้านการถ่ายทอดจิตสาธารณะจากครอบครัวศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยที่สามารถจำแนกออกเป็นด้านย่อยๆ ว่าด้านใดส่งผลต่อการเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดหรือเป็นตัวแบบที่สำคัญที่สุดต่อการมีความมีวินัยในตนเอง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความมีวินัยของนักเรียน

2.2 ควรมีการสร้างแบบวัดด้านความมีวินัยของนักเรียนให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละวัย

